GENERALINIO ADVOKATO
PAOLO MENGOZZI IŠVADA,
pateikta 2017 m. liepos 26 d.[1]

Byla C-61/16 P

European Bicycle Manufacturers Association (EBMA)
prieš

Giant (China) Co. Ltd

„Apeliacinis skundas – Dempingas – Reglamentas (ES) Nr. 502/2013 – Kinijos Liaudies Respublikos kilmės dviračių importas – Reglamentas (EB) Nr. 1225/2009 – 18 straipsnio 1 dalis – Bendradarbiavimas – Sąvoka „reikalinga [būtina] informacija“ – Prašymas vertinti individualiai – Vengimo rizika“

I. Įžanga

1. Ši byla susijusi su apeliaciniu skundu, kurį pateikė *European Bicycle Manufacturers Association* (EBMA), Europos dviračių gamintojų interesams atstovaujanti asociacija. Apeliaciniame skunde EBMA prašo Teisingumo Teismo panaikinti 2015 m. lapkričio 26 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimą *Giant (China) / Taryba*[2] (toliau – skundžiamas sprendimas), kuriuo šis teismas panaikino 2013 m. gegužės 29 d. Tarybos reglamentą (ES) Nr. 502/2013[3] (toliau – ginčijamas reglamentas) tiek, kiek jis susijęs su Kinijos dviračių gamintoja *Giant (China) Co. Ltd*. (toliau – *Giant*).

2. EBMA, palaikoma Europos Sąjungos Tarybos ir Europos Komisijos (toliau abi kartu – institucijos), iš esmės ginčija skundžiamame sprendime Bendrojo Teismo padarytą išvadą, pagal kurią nė viena iš Tarybos nurodytų aplinkybių neleidžia ginčijamame reglamente atsisakyti taikyti *Giant* individualų antidempingo muitą.

3. Ši byla suteikia Teisingumo Teismui progą pateikti paaiškinimų, susijusių su 2009 m. lapkričio 30 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1225/2009 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos bendrijos narėmis nesančių valstybių[4] (toliau – pagrindinis reglamentas) 18 straipsnio, kuriuo reglamentuojamas suinteresuotųjų šalių nebendradarbiavimas vykstant antidempingo tyrimui, taikymu, pirmiausia su sąvoka „reikalinga [būtina] informacija“, vartojama šio straipsnio 1 dalyje.

1 Originalo kalba: prancūzų.

2 T-425/13, nepaskelbtas Rink., EU:T:2015:896.

3 2013 m. gegužės 29 d. Tarybos reglamentas (ES) Nr. 502/2013, kuriuo, pagal Reglamento (EB) Nr. 1225/2009 11 straipsnio 3 dalį atlikus tarpinę peržiūrą, iš dalies keičiamas Įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 990/2011, kuriuo importuojamiems Kinijos Liaudies Respublikos kilmės dviračiams nustatomas galutinis antidempingo muitas (OL L 153, 2013, p. 17).

4 OL L 343, 2009, p. 51 ir klaidų ištaisymai: OL L 7, 2010, p. 22, OL L 219, 2015, p. 20, ir OL L 44, 2016, p. 20. Vykstant šioje byloje aptariamam tyrimui Europos Sąjungos atliekamo antidempingo priemonių nustatymą reglamentuojančios nuostatos buvo šiame reglamente.

II. Teisinis pagrindas

4. Pagrindinio reglamento 2 straipsnio 8 ir 9 dalyse, susijusiose su eksporto kainos nustatymu, nurodyta:

„8. Eksporto kaina yra kaina, faktiškai sumokėta arba mokėtina už produktą, jį parduodant eksportui iš eksportuojančios valstybės į Bendriją.

9. Tais atvejais, kai eksporto kainos nėra arba kai eksporto kaina atrodo nepatikima dėl eksportuotojo ir importuotojo ar trečiosios šalies tarpusavio saitų ar kompensacinių susitarimų, eksporto kaina gali būti apskaičiuota pagal kainą, už kurią importuoti produktai yra pirmą kartą perparduodami nepriklausomam pirkėjui arba – jeigu produktai nėra perparduodami nepriklausomam pirkėjui arba nėra perparduodami tokiomis sąlygomis, kokiomis buvo importuoti – bet kuriuo kitu priimtinu būdu.“

5. Pagrindinio reglamento 18 straipsnyje nustatyta:

„1. Tais atvejais, kai kuri nors suinteresuota šalis atsisako suteikti informaciją ar kitokiu būdu nesuteikia reikalingos [būtinos] informacijos per šiame reglamente nurodytą laiką arba ženkliai trukdo atlikti tyrimą, preliminarios ar galutinės, teigiamos ar neigiamos išvados gali būti daromos remiantis turimais faktais [duomenimis]. Išsiaiškinus, kad kuri nors suinteresuota šalis pateikė melagingą ar klaidingą [klaidinančią] informaciją, į tokią informaciją neatsižvelgiama, o remiamasi turimais faktais [duomenimis]. Suinteresuotos šalys įspėjamos apie nebendradarbiavimo pasekmes.

<…>

3. Jeigu suinteresuotos šalies pateiktoje informacijoje yra tam tikrų netikslumų, bet juos galima patikrinti ir dėl to nesusidaro didelių sunkumų panaudoti informaciją pagrįstoms ir tikslioms išvadoms, taip pat jeigu tokia informacija buvo pateikta laiku, o suinteresuotoji šalis visais įmanomais būdais stengėsi pateikti tinkamą informaciją, pateiktoji informacija neatmetama.

<…>“

III. Ginčo aplinkybės ir ginčijamas reglamentas

A. Procedūra, užbaigta priimant ginčijamą reglamentą

6. Ginčo aplinkybės išdėstytos skundžiamo sprendimo 1–25 punktuose, kuriais remiuosi. Šiame procese norėčiau tik priminti, kad 2012 m. kovo 9 d. Komisija pranešė, jog savo iniciatyva pradeda į Sąjungą importuojamiems Kinijos kilmės dviračiams taikomų antidempingo priemonių, kurias ji nustatė (ir kelis kartus peržiūrėjo), tarpinę peržiūrą [5].

7. Tarp Kinijos eksportuojančių gamintojų grupių, deklaravusių, kad tiriamuoju laikotarpiu (nuo 2011 m. sausio 1 d. iki gruodžio 31 d.) vykdė eksportą į Sąjungą, buvo grupė, kuriai priklausė *Giant* (toliau – *Giant* grupė).

8. Viena iš bendrovių, priklausančių *Giant* grupei, buvo bendrovė *Shanghai Giant* & *Phoenix Bicycle Co. Ltd* (toliau – GP), bendra *Giant* grupės ir *Jinshan Development and Construction* (toliau – *Jinshan*) įmonė [6]. 2011 m. GP nutraukė veiklą ir buvo likviduojama, todėl *Giant* grupė paprašė Komisijos, kad neįtrauktų jos į tyrimą.

5 Daugiau informacijos pateikiama skundžiamo sprendimo 2–8 punktuose.

6 Žr. skundžiamo sprendimo 14 punktą, kuriame patikslinta GP valdymo struktūra.

9. 2012 m. gegužės 15 d. Komisija, remdamasi pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies b punktu, nusiuntė *Giant* prašymo suteikti rinkos ekonomikos sąlygomis veikiančios bendrovės statusą (toliau – rinkoje veikiančios bendrovės statusas) formą. Komisija taip pat nurodė *Giant*, kad jeigu ji pageidauja gauti rinkoje veikiančios bendrovės statusą, visos su ja susijusios Kinijoje įsteigtos įmonės turi užpildyti prašymo suteikti rinkoje veikiančios bendrovės statusą formą, įskaitant GP, nes ši bendrovė gamino dviračius ir tiriamuoju laikotarpiu buvo daugiausia eksportavusi į Sąjungą *Giant* grupės bendrovė.

10. Tyrimo metu vykstant susirašinėjimui Komisija iš esmės pranešė *Giant*, kad mano, jog per GP *Giant* yra susijusi su grupe, kuriai priklauso *Jinshan* (toliau – *Jinshan* grupė), kurios pagrindiniai investuotojai susiję su dviračių gamyba ir pardavimu. Taigi Komisija nurodė, kad *Giant* taip pat turi prašymo suteikti rinkoje veikiančios bendrovės statusą formą ir antidempingo klausimyną nusiųsti ir dėl *Jinshan* grupei priklausančių bendrovių. Be to, Komisija pranešė *Giant*, kad jei šios formos ir klausimynai nebus pateikti, ji, taikydama pagrindinio reglamento 18 straipsnį, atmes *Giant* grupės pateiktą prašymą suteikti rinkoje veikiančios bendrovės statusą[7].

11. Atliekant tyrimą *Giant* pateikė prašymo suteikti rinkoje veikiančios bendrovės statusą formas, kurias užpildė šešios jos grupei priklausančios bendrovės, tarp jų ir GP, taip pat atsiuntė atsakymus į antidempingo klausimyną, kuriuos pateikė vienuolika jos grupei priklausančių bendrovių, įskaitant GP, dalyvaujančių gaminant ir eksportuojant atitinkamą prekę, ir šešios dukterinės pardavimo bendrovės, įsteigtos Sąjungos teritorijoje. Tačiau *Giant* kelis kartus pažymėjo, kad ji tik visai netiesiogiai susijusi su *Jinshan* per GP, todėl neprivalo – be to, neturi galimybės – pateikti *Jinshan* ir jos patronuojamųjų bendrovių prašymų suteikti rinkoje veikiančios bendrovės statusą ir jų atsakymų į antidempingo klausimyno klausimus[8].

12. 2012 m. spalio 23 d. Komisija pranešė *Giant*, jog, kadangi negavo *Jinshan* grupei priklausančių bendrovių prašymų suteikti rinkoje veikiančios bendrovės statusą, negali iš esmės išnagrinėti jos prašymo suteikti šį statusą. Todėl Komisija nusprendė taikyti pagrindinio reglamento 18 straipsnį ir neatsižvelgti į visą *Giant* pateiktą informaciją, susijusią su jos prašymu suteikti rinkoje veikiančios bendrovės statusą.

13. 2013 m. kovo 21 d. Komisija pranešė *Giant*, kad ketina taikyti 18 straipsnio 1 dalį ir parengti išvadas remdamasi turimais duomenimis, naudojamais ir nustatant eksporto kainą, nes, neturėdama visos informacijos dėl visų su GP susijusių įmonių, negali atlikti tinkamų ir patikimų skaičiavimų, susijusių su eksporto kaina, taigi ir nustatyti individualaus dempingo skirtumo GP atžvilgiu, vadinasi, ir visos *Giant* grupės atžvilgiu.

B. Ginčijamas reglamentas

14. 2013 m. birželio 5 d. Taryba priėmė ginčijamą reglamentą. Šio reglamento 63 ir 64 konstatuojamosiose dalyse Taryba atmetė *Giant* grupės pateiktą prašymą suteikti rinkoje veikiančios bendrovės statusą, nes šios grupės atsakymas į Komisijos prašymą pateikti informaciją buvo labai neišsamus. Taryba pažymėjo, jog, kadangi *Giant* atsisakė pateikti visą būtiną informaciją apie savo grupės struktūrą, buvo pritaikyta pagrindinio reglamento 18 straipsnio 1 dalis ir minėtas prašytas atmestas.

15. Ginčijamo reglamento 131–141 konstatuojamosiose dalyse Taryba taip pat pažymėjo, kad pagrindinio reglamento 18 straipsnio 1 dalis taikyta nustatant *Giant* eksporto kainą.

7 Žr. skundžiamo sprendimo 15 ir 17 punktus.

8 Žr. skundžiamo sprendimo 16, 18–20, 22 ir 24 punktus.

16. Taryba nurodė, kad *Giant* atsisakė Komisijos tarnyboms pateikti reikiamą informaciją apie grupės struktūrą ir esminę informaciją apie atitinkamos prekės gamybą, pardavimo eksportui į Sąjungą apimtį ir kainas tiriamuoju laikotarpiu, kiek tai susiję su *Jinshan* grupe. Atlikus tyrimą buvo patvirtinta, kad viena iš *Giant* grupės patronuojamųjų bendrovių – būtent GP – buvo susijusi bendrais akcininkų, struktūriniais ir valdymo ryšiais su *Jinshan* grupe ir kad pastaroji dalyvavo gaminant ir parduodant atitinkamą prekę Kinijoje. Kadangi dėl *Jinshan* grupei priklausančių bendrovių nebuvo pateikta prašymo suteikti rinkoje veikiančios bendrovės statusą forma ir atsakymai į antidempingo klausimyno klausimus, Taryba negalėjo įvertinti, kiek šios grupės atitinkamos prekės gamyba ir pardavimas turėjo įtakos nustatant eksporto kainą GP atžvilgiu, taigi ir *Giant* grupės atžvilgiu. Taryba pažymėjo, kad dėl to buvo neįmanoma išsamiai ir patikimai apskaičiuoti eksporto kainos ir nustatyti individualaus skirtumo GP atžvilgiu, taigi ir visos *Giant* grupės atžvilgiu [9].

17. Atremdama *Giant* argumentą, kad bet kuriuo atveju nėra jokios galimų antidempingo priemonių vengimo rizikos, nes GP, kuri buvo vienintelė sąsaja tarp abiejų grupių, 2011 m. rugsėjo mėn. nutraukė veiklą, Taryba pažymėjo, kad tiriamojo laikotarpio pabaigoje GP vis dar veikė kaip subjektas, taigi ateityje bet kuriuo metu būtų vėl galėjusi tęsti gamybą [10].

18. Taigi ginčijamu reglamentu *Giant* buvo paliktas 48,5 % galutinis antidempingo muitas, nustatytas visiems Kinijos eksportuojantiems gamintojams, kurie nebuvo vertinti individualiai.

IV. Procesas Bendrajame Teisme ir skundžiamas sprendimas

19. 2013 m. rugpjūčio 19 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo *Giant* ieškinį, kuriuo ji prašė panaikinti ginčijamą reglamentą. Grįsdama savo ieškinį *Giant* nurodė aštuonis pagrindus. Tačiau skundžiamame sprendime Bendrasis Teismas išnagrinėjo tik tris pagrindus [11].

20. Pirmiausia Bendrasis Teismas pažymėjo, kad Taryba atsisakė individualiai vertinti *Giant* remdamasi dviem aplinkybėmis: viena vertus, tuo, kad nebuvo pateikta visa informacija apie visus su GP susijusius subjektus – konkrečiau kalbant, *Jinshan* grupės bendroves, – todėl, jos nuomone, buvo neįmanoma nustatyti *Giant* eksporto kainos, taigi ir individualaus antidempingo skirtumo šiai grupei; kita vertus, tuo, kad kilo su antidempingo priemonių vengimu susijusi rizika. Šiomis aplinkybėmis Bendrasis Teismas nusprendė visų pirma išnagrinėti pagrindus, susijusius su šiais dviem aspektais.

21. Dėl pirmojo aspekto Bendrasis Teismas konstatavo, kad remdamasi *Giant* pateiktais duomenimis Taryba turėjo būtiną informaciją patikimai *Giant* eksporto kainai apskaičiuoti, taigi ir individualiam dempingo skirtumui ir individualiam antidempingo muitui nustatyti šiai grupei. Todėl, Bendrojo Teismo nuomone, Taryba klaidingai taikė pagrindinio reglamento 18 straipsnio 1 dalį ir grindė savo išvadas dėl *Giant* grupės eksporto kainos nustatymo remdamasi turimais duomenimis [12]. Paskui Bendrasis Teismas atmetė Tarybos argumentus, pateiktus grindžiant teiginį, kad vykstant procedūrai *Giant* pateikė melagingą ar klaidinančią informaciją [13].

22. Dėl antrojo aspekto Taryba nurodė, kad šio atvejo aplinkybėmis Taryba, siekdama pagrįsti atsisakymą taikyti *Giant* individualų antidempingo muitą, negalėjo remtis vengimo rizika [14].

9 Žr. ginčijamo reglamento 131–135 punktus.

10 Žr. ginčijamo reglamento 137 punktą.

11 Tai, viena vertus, trečiojo pagrindo pirma dalis bei penktasis pagrindas ir, kita vertus, septintasis pagrindas, kuriuos *Giant* nurodė Bendrajam Teismui. Dėl išsamesnės informacijos žr. skundžiamo sprendimo 46–51 punktus.

12 Žr. skundžiamo sprendimo 56–70 ir 77 punktus.

13 Žr. skundžiamo sprendimo 71–76 punktus.

14 Žr. skundžiamo sprendimo 79–90 punktus.

23. Taigi Bendrasis Teismas padarė išvadą, kad nė viena iš Tarybos nurodytų aplinkybių neleidžia atsisakyti individualiai vertinti *Giant*, todėl panaikino ginčijamą reglamentą tiek, kiek jis susijęs su šia eksportuojančia gamintoja, nenagrinėdamas kitų jos nurodytų pagrindų.

V. Šalių reikalavimai

24. Savo apeliaciniu skundu EBMA Teisingumo Teismo prašo panaikinti skundžiamą sprendimą, priimti sprendimą dėl esmės ir atmesti ieškinį dėl panaikinimo arba grąžinti bylą iš naujo nagrinėti Bendrajam Teismui, kad šis priimtų spendimą dėl ieškinio dėl panaikinimo esmės. EBMA Teisingumo Teismo taip pat prašė priteisti iš *Giant* jos bylinėjimosi išlaidas, susijusias su apeliaciniu procesu ir įstojimu į bylą Bendrajame Teisme.

25. *Giant* Teisingumo Teismo prašo pripažinti apeliacinį skundą akivaizdžiai nepriimtinu ir (arba) akivaizdžiai nepagrįstu, todėl jį visą atmesti motyvuota nutartimi; bet kuriuo atveju – atmesti apeliacinį skundą kaip nepriimtiną ir (arba) nepagrįstą ir priteisti iš EBMA bylinėjimosi šiame procese išlaidas.

26. Atsiliepimuose į apeliacinį skundą, pateiktuose pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 172 straipsnį, Taryba ir Komisija Teisingumo Teismo prašo panaikinti skundžiamą sprendimą, priimti sprendimą dėl esmės ir atmesti ieškinį dėl panaikinimo arba grąžinti bylą iš naujo nagrinėti Bendrajam Teismui, kad jis priimtų sprendimą dėl ieškinio dėl panaikinimo esmės, Jos taip pat prašė priteisti iš *Giant* padengti bylinėjimosi išlaidas, abiejų minėtų institucijų patirtas vykstant procesams Bendrajame Teisme ir Teisingumo Teisme.

VI. Analizė

27. Grįsdama savo apeliacinį skundą EBMA nurodo tris pagrindus, kuriems pritaria Taryba ir Komisija.

28. Pirmieji du pagrindai, kurie nagrinėtini kartu, grindžiami įvairiomis teisės klaidomis, padarytomis taikant pagrindinio reglamento 18 straipsnio 1 dalį. Šiomis aplinkybėmis EBMA taip pat kaltina Bendrąjį Teismą tuo, kad jis viršijo savo įgaliojimus vykdyti teisminę kontrolę. Trečiuoju pagrindu EBMA teigia, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidų, atlikdamas su vengimo rizikos nebuvimu susijusią analizę.

A. Dėl pirmojo ir antrojo pagrindų

1. Šalių argumentų santrauka

29. Dviem pirmaisiais pagrindais EBMA, palaikoma institucijų, ginčija Bendrojo Teismo analizę, atliktą skundžiamo sprendimo 56–78 punktuose. Nurodydama šiuos du pagrindus EBMA iš esmės pateikia keturis kaltinimus, kurių trys pirmieji grindžiami klaidingu pagrindinio reglamento 18 straipsnio 1 dalies taikymu, o ketvirtasis [15] grindžiamas tuo, kad Bendrasis Teismas viršijo savo įgaliojimus vykdyti teisminę kontrolę.

30. Pirma, EBMA kaltina Bendrąjį Teismą tuo, kad jis atliko klaidingą teisinę analizę, vertindamas, kaip Taryba ginčijamame reglamente taikė pagrindinio reglamento 18 straipsnio 1 dalį.

15 Šis kaltinimas iš tikrųjų sudaro atskirą pagrindą.

31. EBMA teigimu, institucijos gali remtis „turimais faktais [duomenimis]“ pagal pagrindinio reglamento 18 straipsnio 1 ir 3 dalis trimis būdais: „apskritai“, atsižvelgdamos į šalies pateiktos informacijos ir duomenų visumą; atsižvelgdamos į bendrą informacijos ar duomenų visumą, kaip antai prašymą suteikti rinkoje veikiančios bendrovės statusą ar prašymą vertinti individualiai; arba atsižvelgdamos vien į tam tikrus informacijos ar duomenų visumos aspektus.

32. Taigi skundžiamame spendime Bendrasis Teismas rėmėsi klaidinga prielaida, kad Taryba pagrindinio reglamento 18 straipsnio 1 dalį taikė *Giant* eksporto kainai (situacija, atitinkanti antrąjį iš pirmesniame punkte nurodytų trijų atvejų). Tačiau Taryba minėtą 18 straipsnį *Giant* grupei taikė „apskritai“, nes ši atsisakė pateikti išsamią informaciją apie savo struktūrą, be kita ko, kiek tai susiję su *Giant* grupės bendrovių ir *Jinshan* grupės bendrovių ryšiais per GP. Dėl šio atsisakymo institucijos negalėjo tiksliai įsivaizduoti, kokia yra bendradarbiaujančios šalies tapatybė.

33. Komisija pritaria šiam kaltinimui ir teigia, kad Bendrasis Teismas klaidingai aiškino ginčijamą reglamentą, kai konstatavo, jog pagrindinio reglamento 18 straipsnio 1 dalies taikymas susijęs ne su tikrojo eksportuotojo apimties nustatymu, o su paskesniu klausimu – eksporto kainos nustatymu.

34. Antra, EBMA kaltina Bendrąjį Teismą tuo, kad jis padarė teisės klaidą vertindamas *Giant* bendradarbiavimą, kaip tai suprantama pagal pagrindinio reglamento 18 straipsnio 1 dalį. Bendrasis Teismas turėjo konstatuoti, kad *Giant* nebendradarbiavo atliekant tyrimą, nes nepateikė esminės minimalios informacijos, leidžiančios institucijoms susidaryti išsamų ir tikslų vaizdą apie visų bendrovių, susijusių su jos grupe ir dalyvaujančių gaminant ir parduodant atitinkamą prekę, veiklą. Priešingai, nei konstatavo Bendrasis Teismas, ryšių tarp *Giant* grupės, GP ir *Jinshan* grupės reikšmė neapsiriboja sandoriais, susijusiais su tiesioginiu pardavimu. Neturėdamos esminės minimalios informacijos institucijos negalėjo įvertinti *Jinshan* grupės dalyvavimo reikšmės, pirmiausia galimų būdų, kuriais ši grupė galėjo turėti įtakos GP veiklai, taigi ir *Giant* grupės veiklai. Kaip pavyzdį EBMA nurodo galimą *Giant* grupės ir *Jinshan* grupės susitarimų dėl rinkų pasidalijimo ar bendros kainų politikos buvimą, kurio nematyti iš lentelių, susijusių su pardavimu, ar vykstant tyrimui *Giant* pateiktų konsoliduotųjų ataskaitų, bet kurį būtų galima nustatyti lyginant visus visų bendrovių duomenis. Taryba pritaria šiam kaltinimui.

35. Trečia, EBMA teigia, kad skundžiamu spendimu Komisijai klaidingai nustatoma pernelyg didelė našta – pareiga įrodyti, kad būtina pateikti reikalaujamą esminę minimalią informaciją apie susijusias įmones, kurios dalyvauja gaminant ar parduodant atitinkamą prekę. Tačiau ryšio buvimo ir tokio dalyvavimo pakanka, kad atsakymai į antidempingo klausimyną būtų pripažinti „reikalinga [būtina]“ informacija, kaip ji suprantama pagal pagrindinio reglamento 18 straipsnį. Komisija pritaria šiam kaltinimui ir teigia, kad pagal klaidingą Bendrojo Teismo aiškinimą perkeliama įrodinėjimo pareiga, tenkanti pagal pagrindinio reglamento 18 straipsnio 1 dalį, ir suteikiama „premija“ įmonėms, kurios nusprendžia ne visai atsižvelgti į Komisijos prašymus vykstant antidempingo tyrimams.

36. Ketvirta, EBMA, palaikoma institucijų, iš esmės kaltina Bendrąjį Teismą tuo, kad jis veikė vietoj šių institucijų, kai darė išvadas remdamasis daliniais įrodymais, ir taip nepaisė plačios diskrecijos, kurią turi šios institucijos.

37. Šiuo atžvilgiu Taryba pažymi, kad informacijos būtinumo ir jos turinio įvertinimas – tai sudėtingi veiksmai ir kad institucijos turi didelę diskreciją pasirinkti informaciją, kuri, kaip jos mano, reikšminga atliekant antidempingo tyrimą. Taryba teigia, kad Bendrasis Teismas klaidingai konstatavo akivaizdų galimos vertinimo klaidos pobūdį, konkrečiau kalbant, neatliko įtikimumo testo, nustatyto jurisprudencijoje. Jis, be kita ko, nepatikrino, ar *Giant* grupės pateiktų įrodymų pakanka, kad būtų galima daryti išvadą, jog institucijos vykstant tyrimui atliko neįtikinamą vertinimą. Komisija pažymi, kad būtent ji nustato, kuri informacija „reikalinga [būtina]“ ir kokios yra tokios informacijos nepateikimo pasekmės. Bendrasis Teismas neturi antrą kartą atlikti tyrimo ar pakeisti institucijų vertinimo savuoju.

38. *Giant* pirmiausia teigia, kad pirmasis ir antrasis pagrindai nepriimtini, nes susiję su Bendrojo Teismo atliktu faktinių aplinkybių vertinimu, o toks vertinimas nagrinėjant apeliacinį skundą nepriklauso Teisingumo Teismo jurisdikcijai. Be to, *Giant* teigia, kad EBMA nurodytus pagrindus reikia atmesti dėl esmės.

2. Vertinimas

a) Dėl priimtinumo

39. Visų pirma reikia išnagrinėti pirmųjų dviejų pagrindų priimtinumą, kurį ginčija *Giant*.

40. Šiuo atžvilgiu primintina, kad pagal Teisingumo Teismo jurisprudenciją tik Bendrasis Teismas turi jurisdikciją konstatuoti ir vertinti faktines aplinkybes ir, iš esmės, nagrinėti įrodymus, kuriais grindžiamos šios aplinkybės. Taigi faktinių aplinkybių ir įrodymų vertinimas, išskyrus atvejus, kai jie buvo iškraipyti, nėra teisės klausimas, kuriam pačiam taikoma Teisingumo Teismo kontrolė. Tačiau Bendrajam Teismui konstatavus ar įvertinus faktines aplinkybes, Teisingumo Teismas turi jurisdikciją pagal SESV 256 straipsnį atlikti šių aplinkybių teisinio vertinimo ir teisinių išvadų, kurias juo remdamasis padarė Bendrasis Teismas, kontrolę [16].

41. Nagrinėjamu atveju nurodydama pirmuosius du pagrindus EBMA kaltina Bendrąjį Teismą tuo, kad taikydamas pagrindinio reglamento 18 straipsnio 1 dalį jis padarė teisės klaidų: pirma, pateikdamas vertinimą, grindžiamą šia nuostata, atliko klaidingą teisinę analizę, antra, atsižvelgdamas į šią nuostatą klaidingai įvertino *Giant* bendradarbiavimą ir, trečia, nustatė pernelyg didelę naštą Komisijai. Ketvirta, EBMA kaltina Bendrąjį Teismą tuo, kad, nepaisydamas institucijų turimos diskrecijos, jis viršijo savo įgaliojimus vykdyti kontrolę. Tačiau reikia konstatuoti, kad visais šiais kaltinimais neabejotinai keliami teisės klausimai, kuriems patiems taikoma Teisingumo Teismo kontrolė.

42. Taigi, kadangi pirmaisiais dviem pagrindais pateikiami kaltinimai susiję ne su Bendrojo Teismo atliktu faktinių aplinkybių konstatavimu, o su teisės pažeidimais, šiuos kaltinimus reikia laikyti priimtinais. Tačiau kai kaltinimai, kuriuos EBMA arba institucijos pateikia pirmaisiais dviem pagrindais, grindžiami argumentais, susijusiais su Bendrojo Teismo atliktu faktinių aplinkybių vertinimu, šie argumentai laikytini nepriimtinais.

b) Dėl esmės

1) Dėl pirmųjų trijų kaltinimų, grindžiamų klaidingu pagrindinio reglamento 18 straipsnio 1 dalies taikymu

i) Dėl pagrindinio reglamento 18 straipsnio 1 dalies ir sąvokos „reikalinga [būtina] informacija“

43. Pagal pagrindinio reglamento 18 straipsnio „Nebendradarbiavimas“ 1 dalį institucijos gali remtis turimais duomenimis, jei suinteresuotoji šalis atsisako pateikti būtiną informaciją, nepateikia jos per šiame reglamente nustatytą terminą arba labai trukdo atlikti tyrimą. Turimais duomenimis galima remtis ir tuo atveju, jei suinteresuotoji šalis pateikia melagingą ar klaidinančią informaciją. Iš šios nuostatos formuluotės matyti, kad šios keturios sąlygos yra alternatyvios, taigi, jei viena iš jų įvykdyta, institucijos gali remtis turimais duomenimis grįsdamos savo pirmines ar galutines išvadas [17].

16 Šiuo klausimu žr. 2017 m. sausio 12 d. Sprendimą *Timab Industries ir CFPR /Komisija* (C-411/15 P, EU:C:2017:11, 89 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

17 Šiuo klausimu žr. 2014 m. gegužės 22 d. Sprendimo *Guangdong Kito Ceramics ir kt. / Taryba* (T-633/11, nepaskelbtas Rink., EU:T:2014:271) 44 punktą. Tas pats pakartota įvairiuose Bendrojo Teismo sprendimuose, taip pat skundžiamame sprendime (žr. 61 punktą).

44. Pirmiausia pažymėtina, kad, kaip matyti iš pačios pagrindinio reglamento 18 straipsnio 1 dalies formuluotės, ši nuostata laikytina perkeliančia į Sąjungos teisę Sutarties dėl 1994 m. bendrojo susitarimo dėl muitų tarifų ir prekybos VI straipsnio įgyvendinimo [18] 6 straipsnio 8 dalį, taigi šią nuostatą reikia aiškinti kiek galima į ją atsižvelgiant [19].

45. Taip pat pažymėtina, kad ši byla susijusi su pirmąja iš keturių minėtų sąlygų, kurios atsižvelgiant į pagrindinio reglamento 18 straipsnio 1 dalį leidžia institucijoms remtis turimais duomenimis. Iš tikrųjų, kaip matyti iš šios išvados 14–16 ir 21 punktų, ginčijamame reglamente Taryba taikė pagrindinio reglamento 18 straipsnio 1 dalį remdamasi tuo, kad *Giant* nesuteikė informacijos, kurią Taryba laikė būtina, o Bendrasis Teismas panaikino ginčijamą reglamentą dėl klaidingo minėtos nuostatos taikymo šiuo klausimu.

46. Šiuo atžvilgiu reikia konstatuoti, kad pagrindiniame reglamente (beje, ir jokioje kitoje Sąjungos teisės nuostatoje) nepateikiama būtinos informacijos sąvokos apibrėžtis. Teisingumo Teismas pats dar neturėjo progos patikslinti šios sąvokos reikšmės. Tačiau PPO institucijų sprendimų praktika, patvirtinta Bendrojo Teismo jurisprudencijoje, pateikia naudingų gairių šios sąvokos reikšmės esmei nustatyti.

47. Taigi PPO specialioji grupė yra nurodžiusi, kad sprendimą atitinkamą informaciją laikyti ar nelaikyti būtina, kaip tai suprantama pagal Antidempingo sutarties 6 straipsnio 8 dalį, reikia priimti atsižvelgiant į konkrečias kiekvieno nagrinėjamo atvejo aplinkybes, o ne vertinant abstrakčiai [20]. Tam tikras duomuo, kuris gali turėti lemiamą reikšmę atliekant vieną tyrimą, gali būti ne toks svarbus atliekant kitą tyrimą. Taigi informacijos būtinumas turi būti vertinamas kiekvienu atveju atskirai ir *in concreto*.

48. Minėta specialioji grupė taip pat nurodė, kad turi būti laikoma būtina, kaip tai suprantama pagal tą pačią nuostatą, konkreti informacija, kurią turi suinteresuotoji šalis ir kurią pateikti reikalauja antidempingo tyrimą įgaliota atlikti institucija, kad galėtų priimti savo sprendimus [21].

49. Kaip matyti iš šios išvados 44 punkto, šios nuorodos yra reikšmingos ir aiškinant būtinos informacijos sąvoką, kaip ji suprantama pagal pagrindinio reglamento 18 straipsnio 1 dalį. Tačiau tikslinant šios sąvokos reikšmę negalima neatsižvelgti į pagrindiniame reglamente nurodytos antidempingo procedūros vykdymo tvarką.

18 OL L 336, 1994, p. 103; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 11 sk., 21 t., p. 189 (toliau – Antidempingo sutartis). Ši sutartis pateikta Pasaulio prekybos organizacijos (PPO) steigimo sutarties, pasirašytos 1994 m. balandžio 15 d. Marakeše ir patvirtintos 1994 m. balandžio 15 d. Tarybos sprendimu dėl daugiašalių derybų Urugvajaus raunde (1986–1994) priimtų susitarimų patvirtinimo Europos bendrijos vardu jos kompetencijai priklausančių klausimų atžvilgiu (OL L 336, 1994, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 11 sk., 21 t., p. 80), 1A priede. Antidempingo sutarties 6 straipsnio 8 dalis suformuluota taip:
„Tais atvejais, kai kuri suinteresuotoji šalis atsisako leisti susipažinti su reikalinga [būtina] informacija ar kaip kitaip jos nesuteikia per pagrįstą laikotarpį arba rimtai trukdo tyrimui, preliminarūs ir galutiniai sprendimai, teigiami ar neigiami jie būtų, gali būti padaryti turimų faktų [duomenų] pagrindu.“

19 Šiuo klausimu dėl išsamumo žr. mano išvados, pateiktos sujungtose bylose *Changshu City Standard Parts Factory ir Ningbo Jinding Fastener / Taryba* (C-376/15 P ir C-377/15 P, EU:C:2016:928), 34–37 punktus ir juose nurodytą jurisprudenciją. Pirmiausia žr. 2015 m. liepos 16 d. Sprendimą *Komisija / Rusal Armenal* (C-21/14 P, EU:C:2015:494, 44–46 punktai ir juose nurodyta jurisprudencija). Būtent dėl sąsajų tarp pagrindinio reglamento 18 straipsnio 1 dalies ir Antidempingo sutarties 6 straipsnio 8 dalies žr. 2010 m. kovo 4 d. Sprendimą *Sun Sang Kong Yuen Shoes Factory / Taryba* (T-409/06, EU:T:2010:69, 103 punktas) ir 2014 m. gegužės 22 d. Sprendimą *Guangdong Kito Ceramics ir kt. / Taryba* (T-633/11, nepaskelbtas Rink., EU:T:2014:271, 40 punktas).

20 Žr. 2005 m. spalio 28 d. PPO specialiosios grupės ataskaitos „Korėja – Antidempingo muitas tam tikro Indonezijos kilmės popieriaus importui“ (WT/DS312/R) 7 straipsnio 43 dalį. Šiuo klausimu taip pat žr. 2014 m. gegužės 22 d. Bendrojo Teismo sprendimą *Guangdong Kito Ceramics ir kt. / Taryba* (T-633/11, nepaskelbtas Rink., EU:T:2014:271, 46 punktas).

21 Žr. 2008 m. sausio 15 d. PPO specialiosios grupės ataskaitos „Europos Bendrijos – Norvegijos kilmės ūkiuose auginamai lašišai taikomos antidempingo priemonės“ (WT/DS337/R) 7.343 punktą. Šiuo atžvilgiu taip pat žr. 2014 m. gegužės 22 d. Bendrojo Teismo sprendimą *Guangdong Kito Ceramics ir kt. / Taryba* (T-633/11, nepaskelbtas Rink., EU:T:2014:271, 46 punktas).

50. Iš tikrųjų šiuo atžvilgiu pažymėtina, kad nors pagal pagrindinį reglamentą būtent Komisija, kaip tyrimą atliekanti valdžios institucija, turi nustatyti, be kita ko, ar prekė, kuriai taikoma dempingo procedūra, parduodama dempingo kaina, ir nors ši institucija atlikdama tyrimą neturi neįvykdyti dalies šiuo atžvilgiu jai tenkančios įrodinėjimo pareigos, pagrindiniu reglamentu Komisijai nesuteikiami jokie įgaliojimai atlikti tyrimą, leidžiantys jai priversti bendroves dalyvauti tyrime ar pateikti informaciją. Šiomis aplinkybėmis vykstant antidempingo procedūroms institucijos yra priklausomos nuo savanoriško šalių bendradarbiavimo pateikiant būtiną informaciją per nustatytą laiką. Taigi šalių bendradarbiavimas ir ypač jų atsakymai į antidempingo klausimyno, numatyto pagrindinio reglamento 6 straipsnio 2 dalyje, klausimus yra svarbiausi vykstant antidempingo procedūroms [22].

51. Be to, iš pagrindinio reglamento 18 straipsnio 6 dalies matyti, kad jei atitinkama šalis nebendradarbiauja ar bendradarbiauja tik iš dalies ir jei dėl to svarbi informacija nepateikiama, šios šalies padėtis gali tapti mažiau palanki nei tuo atveju, jeigu ji būtų bendradarbiavusi.

52. Iš to, kas išdėstyta, aišku, kad taikant pagrindinio reglamento 18 straipsnio 1 dalį ir ypač aiškinant „reikalingos [būtinos] informacijos“ sąvoką, kaip ji suprantama pagal šią nuostatą, reikia atsižvelgti į įvairius reikalavimus.

53. Viena vertus, reikia užtikrinti, kad suinteresuotosios šalys iš tikrųjų ir visapusiškai bendradarbiautų atliekant tyrimą, kiek galėdamos stengtųsi [23] ir netrukdytų atlikti tyrimo. Tuo tikslu jos privalo pateikti visą informaciją, kurią turi ir kuri, institucijų nuomone, būtina siekiant priimti sprendimus. Neigiamos pasekmės, kurių gali patirti suinteresuotoji šalis, jei nebendradarbiauja ar bendradarbiauja iš dalies – pasireiškiančios tuo, kad jos padėtis gali tapti mažiau palanki nei tuo atveju, jeigu ji būtų visapusiškai bendradarbiavusi atliekant tyrimą, – turi veikti kaip paskata visapusiškai ir aktyviai bendradarbiauti atliekant tyrimą.

54. Kita vertus, institucijos vis dėlto negali reikalauti, kad suinteresuotoji šalis pateiktų informaciją, kuri akivaizdžiai nebūtina siekiant priimti sprendimus ar kurios ji negali pateikti, laikantis nuostatos, kad, atsižvelgiant reikalavimą, jog suinteresuotosios šalys turi kiek galėdamos stengtis, joms nustatoma pareiga dėti daug pastangų [24].

55. Taigi atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, ir reikia įvertinti, ar, kaip teigia EBMA, palaikoma institucijų, dėl Bendrojo Teismo analizės, atliktos skundžiamame sprendime, ne kartą pažeidžiama pagrindinio reglamento 18 straipsnio 1 dalis.

ii) Bendrojo Teismo analizės vertinimas

56. Iš šios išvados 47 punkto matyti, kad siekdamos nustatyti, ar informacija būtina, taigi ir ar taikytina pagrindinio reglamento 18 straipsnio 1 dalis, institucijos turi atsižvelgti į konkrečias kiekvieno atvejo, dėl kurio atliekamas tyrimas, aplinkybes. Todėl norint įvertinti Bendrojo Teismo analizę, atliktą skundžiamame sprendime, reikia atsižvelgti į konkrečias šioje byloje susiklosčiusias aplinkybes.

22 Šiuo klausimu žr. 2009 m. kovo 10 d. Sprendimą *Interpipe Niko Tube ir Interpipe NTRP / Taryba* (T-249/06, EU:T:2009:62, 87 punktas). Dėl tyrimo dėl vengimo pagal analogiją žr. 2014 m. rugsėjo 4 d. Sprendimą *Simon, Evers* & *Co* (C-21/13, EU:C:2014:2154, 32 punktas).

23 Dėl reikalavimo, kad šalys turi kiek galėdamos stengtis pateikti institucijoms būtiną informaciją, žr. pagrindinio reglamento 18 straipsnio 3 dalies pabaigą. Šiuo atžvilgiu taip pat žr. Antidempingo sutarties II priedo 5 dalį.

24 Šiuo atžvilgiu dėl Antidempingo sutarties 6 straipsnio 8 dalies žr. teiginius, išdėstytus 2002 m. spalio 1 d. PPO specialiosios grupės ataskaitos „Galutinės antidempingo priemonės Turkijos kilmės plieno armatūros strypų importui“ 7.244 ir 7.245 punktuose.

57. Nagrinėjamu atveju neginčijama, kad *Giant* ir *Jinshan* grupės tiriamuoju laikotarpiu turėjo būti laikomos susijusiomis per jų bendrąją įmonę GP[25]. Kaip konstatavo Bendrasis Teismas, šiuo laikotarpiu GP buvo vienintelė sąsaja tarp šių dviejų grupių[26]. Be to, ši sąsaja buvo benutrūkstanti – ir iš tikrųjų nutrūko prieš priimant ginčijamą reglamentą, – nes tuo metu vyko *Giant* turimos GP kapitalo dalies perleidimas[27]. Išskyrus šią sąsają, kuri gali būti laikoma horizontalia, nes *Jinshan* grupė taip pat gamino dviračius, abi grupės aptariamuoju laikotarpiu veikė kaip du atskiri subjektai.

58. Kvalifikavusi abi grupes kaip susijusias šalis Komisija pagal savo praktiką paprašė *Giant* grupės užpildyti prašymo suteikti rinkoje veikiančios bendrovės statusą formą, o vėliau – antidempingo klausimyną dėl *Jinshan* ir visų šiai grupei priklausančių bendrovių[28].

59. Tačiau vykstant procedūrai *Giant* nurodė, kad atsižvelgiant į tai, jog jos sąsaja su *Jinshan* grupe netiesioginė, apribota dalyvavimu valdant bendrosios įmonės GP kapitalą, nebūtina, kad ji pateiktų tokią informaciją, ir kad bet kuriuo atveju ji negali užpildyti prašymo formos ir antidempingo klausimyno dėl *Jinshan* grupei priklausančių bendrovių.

60. Tačiau, kaip skundžiamame sprendime konstatavo Bendrasis Teismas[29], *Giant* pateikė išsamią informaciją apie visas jos grupei priklausančias bendroves, įskaitant GP, taip pat suteikė informacijos apie *Jinshan* grupę. Konkrečiau kalbant, *Giant* pateikė *Jinshan* grupės konsoliduotąsias ataskaitas. Taigi, kaip konstatavo Bendrasis Teismas, šie dokumentai leido susidaryti bendrą vaizdą apie šiai grupei priklausančias bendroves ir, remiantis ir kita pateikta informacija, padaryti išvadą, kad iš *Jinshan* grupių tiriamuoju laikotarpiu tik bendroji įmonė GP sudarė sandorius su *Giant* grupe.

61. Be to, *Giant* pateikė *Jinshan* valdybos deklaraciją, patvirtinančią, kad vienintelė sąsaja tarp jos ir šios bendrovės – tai bendroji įmonė GP ir kad nei *Jinshan*, nei jokia iš jos patronuojamųjų bendrovių neturi kokio nors kito ryšio su *Giant*[30].

62. Šiomis aplinkybėmis Bendrasis Teismas nusprendė, kad, remdamasi turimais duomenimis dėl *Giant* eksporto kainos nustatymo, Taryba pažeidė pagrindinio reglamento 18 straipsnio 1 dalį.

63. EBMA tvirtina, kad ši išvada klaidinga.

64. Pirma, ji kaltina Bendrąjį Teismą neatsižvelgus į tai, kad Taryba pagrindinio reglamento 18 straipsnį *Giant* grupei taikė „apskritai“, nes ši atsisakė pateikti esminę minimalią informaciją apie savo struktūrą.

65. Tačiau šiuo atžvilgiu pažymėtina, kad EBMA siūlomo pagrindinio reglamento 18 straipsnio 1 dalies aiškinimo – glaustai išdėstyto šios išvados 33 punkte, – pagal kurį institucijos gali taikyti šią nuostatą trimis skirtingais būdais, visai nepatvirtina nei aptariamos nuostatos formuluotė, nei kuri nors kita pagrindinio reglamento nuostata, nei Sąjungos teismų jurisprudencija. Jo nepatvirtina ir PPO institucijų sprendimų praktika, susijusi su Antidempingo sutarties 6 straipsnio 8 dalimi.

25 Šiuo atžvilgiu pagrindinio reglamento 2 straipsnio 1 dalies trečioje pastraipoje siekiant nustatyti, ar dvi šalys yra susijusios, daroma nuoroda į susijusių šalių apibrėžtį, pateiktą 1993 m. liepos 2 d. Komisijos reglamento (EEB) Nr. 2454/93, išdėstančio Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92, nustatančio Bendrijos muitinės kodeksą, įgyvendinimo nuostatas (OL L 253, 1993 10 11, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 2 sk., 6 t., p. 3), 143 straipsnyje. Ši apibrėžtis reikšminga ir vertinant, ar esama „asociacijos“, siekiant nustatyti eksporto kainą, kaip tai suprantama pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 9 dalį. Prašymo suteikti rinkoje veikiančios bendrovės statusą formoje ir antidempingo klausimyne pakartojama ši susijusių šalių apibrėžtis.

26 Žr. skundžiamo sprendimo 89 punktą.

27 Ten pat.

28 Žr. pirmesnę išnašą, *in fine*. Taip pat žr. šios išvados 10 ir 11 punktus ir skundžiamo sprendimo 14–17 punktus.

29 Žr. skundžiamo sprendimo 63–66 punktus.

30 Žr. skundžiamo sprendimo 67 punktą.

66. Priešingai, nei teigia EBMA, įvairios aplinkybės įrodo, kad nagrinėjamu atveju institucijos rėmėsi turimais duomenimis, kaip tai suprantama pagal pagrindinio reglamento 18 straipsnio 1 dalį, būtent nustatydamos *Giant* grupės eksporto kainą.

67. Pavyzdžiui, viena vertus, 2013 m. kovo 21 d. rašte, minimame šios išvados 13 punkte, Komisija pranešė *Giant* apie savo ketinimą taikyti pagrindinio reglamento 18 straipsnio 1 dalį ir daryti išvadas pagal turimus duomenis, kad nustatytų eksporto kainą. Kita vertus, iš ginčijamo reglamento 131 konstatuojamosios dalies aiškiai matyti, kad „nustatant eksporto kainą taikyta pagrindinio reglamento 18 straipsnio 1 dalis“.

68. Be to, kaip matyti iš šios išvados 47 ir 48 punktų, informacijos būtinumą reikia vertinti ne „apskritai“, o atsižvelgiant į tai, ką turi nustatyti tyrimą atlikti įgaliota institucija, nagrinėjamu atveju – į tai, kad ji turi nustatyti eksporto kainą.

69. Žinoma, reikia, kad Sąjungos institucijos nuo pat tyrimo pradžios gautų tam tikrą bendrą informaciją apie bendroves, susijusias su eksportuojančiais gamintojais, kad galėtų nustatyti tikrą šių eksportuojančių gamintojų „perimetrą“, neprivalėdamos įrodyti, kad ši informacija būtina siekiant priimti sprendimą pagal pagrindinį reglamentą.

70. Tačiau, kaip minėta šios išvados 60 punkte, nagrinėjamu atveju Bendrasis Teismas konstatavo, kad *Giant* pateikė ne tik išsamią informaciją apie jos grupei priklausančias patronuojamąsias bendroves, bet ir informaciją, leidžiančią nustatyti visas *Jinshan* grupės bendroves ir visus sandorius, sudarytus tarp šios grupės ir *Giant* grupės atitinkamu laikotarpiu. Šiomis aplinkybėmis EBMA negali pagrįstai teigti, kad *Giant* nepateikė esminės minimalios informacijos apie *Jinshan* [31].

71. Šiomis aplinkybėmis EBMA pateiktą kaltinimą, grindžiamą tuo, kad Bendrasis Teismas nekonstatavo, jog Taryba pagrindinio reglamento 18 straipsnio 1 dalį *Giant* grupei taikė „apskritai“, mano nuomone, reikia atmesti.

72. Antra, EBMA ginčija Bendrojo Teismo pateiktą *Giant* bendradarbiavimo atliekant tyrimą vertinimą. Iš esmės EBMA teigia, kad Bendrasis Teismas turėjo konstatuoti, jog pagrindinio reglamento 18 straipsnio 1 dalies taikymas *Giant* buvo pateisinamas dėl to, kad ji nebendradarbiavo.

73. Šiuo atžvilgiu primintina, kad, kaip minėta šios išvados 57 punkte, išskyrus sąsają tarp *Giant* grupės ir *Jinshan* grupės per GP, šios dvi grupės veikė kaip du skirtingi subjektai ar net kaip dvi konkuruojančios grupės. Būtent dėl tokios situacijos, kai Komisija, atlikdama tyrimą paprašė užpildyti prašymo suteikti rinkoje veikiančios bendrovės statusą formą ir antidempingo klausimyną dėl *Jinshan* ir šiai grupei priklausančių bendrovių, *Giant* nurodė, kad ji neturi galimybės pateikti tokios informacijos.

74. Iš bylos medžiagos matyti, kad Komisija iš tikrųjų neatsižvelgė į *Giant* teiginį, kad ji neturi galimybės pateikti prašomos informacijos. Priešingai, Komisija pabrėžė, jog būtina, kad *Giant* pateiktų minėtą formą ir klausimyną dėl *Jinshan* ir šiai priklausančių bendrovių, antraip ketina taikyti pagrindinio reglamento 18 straipsnio 1 dalį.

31 Taigi ši byla skiriasi nuo bylos, kurioje priimtas 2014 m. gegužės 22 d. Sprendimas *Guangdong Kito Ceramics ir kt. / Taryba* (T-633/11, nepaskelbtas Rink., EU:T:2014:271). Šiame sprendime Bendrasis Teismas nusprendė, kad institucijos nepadarė klaidos remdamosi turimais duomenimis, kaip tai suprantama pagal pagrindinio reglamento 18 straipsnio 1 dalį, nes suinteresuotoji šalis nenurodė dviejų atitinkamos grupės patronuojamųjų bendrovių pavadinimų, o tai reiškia, kad nebuvo pateikta išsami ir patikima informacija, nekelianti jokių abejonių dėl tikslios bendrovių grupės sudėties (žr. to sprendimo 49 punktą).

75. Tačiau neabejotina, kad minėtoje formoje ir klausimyne pateikiami labai konkretūs klausimai. Norint tinkamai užpildyti šiuos dokumentus reikia turėti galimybę naudotis labai išsamiais komerciniais duomenimis, kurių pobūdis dažnai būna konfidencialus. Paprastai įmonė negali (o pagal konkurencijos taisykles netgi neturi galėti) naudotis visa šia informacija, susijusia su konkuruojančia grupe. Šiomis aplinkybėmis, net jeigu negalima atmesti galimybės, kad *Giant* galėjo gauti tam tikrą prašomą pateikti informaciją, susijusią su *Jinshan* ir jos grupe, ji negalėjo turėti visos būtinos informacijos, kad užpildytų reikalaujamas formas dėl *Jinshan* ir jos grupės.

76. Kaip minėta [32], atliekant antidempingo tyrimą suinteresuotosios šalys turi iš tikrųjų ir visapusiškai bendradarbiauti ir kiek galėdamos stengtis. Jos, be kita ko, privalo pateikti visą informaciją, *kurią turi* ir kuri, institucijų nuomone, būtina siekiant priimti sprendimus. Tačiau ar taikyti pagrindinio reglamento 18 straipsnio 1 dalį, turi būti vertinama kiekvienu atveju atskirai, atsižvelgiant į konkretaus atvejo aplinkybes.

77. Nagrinėjamu atveju situacija yra gana išskirtinė: pirma, susijusių šalių ryšys buvo horizontalaus pobūdžio, antra, vyko bendrosios įmonės, kuri buvo vienintelė sąsaja tarp minėtų šalių, perdavimas, taigi ši sąsaja buvo benutrūkstanti, trečia, aptariama suinteresuotoji šalis visapusiškai bendradarbiavo atliekant tyrimą, kiek tai buvo susiję su ja pačia, be to, pateikė informacijos apie su ja susijusią šalį, ketvirta, ji nurodė, kad neturi galimybės pateikti institucijų prašomos labai išsamios informacijos apie su ja susijusią šalį.

78. Esant tokiai situacijai, mano nuomone, institucijos turėjo atsižvelgti į *Giant* teiginį, kad ji neturi galimybės pateikti prašomos informacijos, ir galbūt turėjo patikslinti, kokia konkrečiai informacija būtina joms siekiant priimti sprendimus. Be to, jos turėjo patikrinti, kaip *Giant*, kiek galėdama stengdamasi, gali pateikti šią informaciją.

79. Šiuo atžvilgiu, pirma, pažymėtina, kad paprastai institucijos turi nurodyti šalims, kurių atžvilgiu atliekamas tyrimas, kokią informaciją jos turi pateikti [33].

80. Kita vertus, reikia konstatuoti, kad skundžiamo sprendimo 69 punkte Bendrasis Teismas pažymėjo, jog Taryba nei rašytiniuose dokumentuose, nei per teismo posėdį negalėjo patikslinti, kokia papildoma informacija, be tos, kurią atliekant tyrimą *Giant* pateikė dėl *Jinshan* grupei priklausančių bendrovių, buvo būtina siekiant apskaičiuoti *Giant* grupės eksporto kainą. Konstatavęs ir tai, Bendrasis Teismas padarė išvadą, kad negalima priekaištauti *Giant* dėl to, kad ji nepateikė tam tikros informacijos, kurios buvo reikalaujama kaip būtinos, nenurodžius aiškaus pagrindo, juo labiau kad sąsajos tarp *Giant* ir *Jinshan* bendrovių nebuvimas aiškiai neigė teiginį, kad šios bendrovės būtinai turi pateikti atsakymus į antidempingo klausimyną. Be to, šiuo atžvilgiu pažymėtina, kad, per posėdį Teisingumo Teisme uždavus tą patį klausimą Tarybai, ji taip pat negalėjo patenkinamai į jį atsakyti.

81. Perskaičius ginčijamo reglamento 131 konstatuojamąją dalį matyti, jog institucijos buvo tos nuomonės, kad *Giant* turi pateikti informaciją apie atitinkamos prekės gamybą, pardavimo eksportui į Sąjungą apimtį ir kainas atitinkamu laikotarpiu, kiek tai susiję su *Jinshan* grupės bendrovėmis. EBMA apeliaciniame skunde kaip informacijos, kuri turėjo būti patikrinta, pavyzdį nurodo galimą *Giant* grupės ir *Jinshan* grupės susitarimų dėl rinkų pasidalijimo ar bendros kainų politikos buvimą. Tačiau jei institucijoms reikėjo kaip tik tokios informacijos, atsižvelgiant į ypatingas šio atvejo aplinkybes, nurodytas šios išvados 77 punkte, jos turėjo paprašyti pateikti būtent tokią informaciją ir patikrinti, kokią papildomą informaciją, be jau pateiktosios, *Giant*, kaip galėdama stengdamasi, pagrįstai būtų galėjusi pateikti. Priešingai, tokiomis aplinkybėmis institucijos negalėjo paprasčiausiai nekreipti dėmesio į visą išsamią informaciją, kurią pateikė *Giant*.

32 Žr. šios išvados 47, 48, 53 ir 54 punktus.

33 Šiuo klausimu žr. Antidempingo sutarties II priedo 1 punktą, kuriame pirmiausia pažymima, kad tyrimą atliekančios institucijos turi nurodyti šalims, kurių atžvilgiu atliekamas tyrimas, „kokios informacijos reikia“.

82. Šiuo klausimu primintina, kad nors šalys, kurių atžvilgiu vykdoma antidempingo procedūra, pagal pagrindinio reglamento 6 straipsnio 2 dalį iš esmės turi pateikti atsakymus į Komisijos klausimyno klausimus, iš šio reglamento 18 straipsnio 3 dalies formuluotės matyti, kad informacija, pateikta kita forma ar kitame dokumente, neatmetama, jeigu įvykdytos keturios šiame straipsnyje išvardytos sąlygos [34].

83. Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad Bendrasis Teismas nesuklydo vertindamas *Giant* bendradarbiavimą ir šiuo atžvilgiu nepažeidė pagrindinio reglamento 18 straipsnio 1 dalies.

84. Trečia, EBMA kaltina Bendrąjį Teismą tuo, kad jis pažeidė pagrindinio reglamento 18 straipsnio 1 dalį klaidingai nustatydamas institucijoms pernelyg didelę naštą – pareigą įrodyti, kad būtina pateikti reikalaujamą esminę minimalią informaciją apie susijusias įmones, kurios dalyvauja gaminant ar parduodant atitinkamą prekę.

85. Vis dėlto iš to, kas išdėstyta pirmiau, matyti, kad šį kaltinimą taip pat reikia atmesti. Iš tikrųjų, kaip ne kartą minėta, neabejotina, kad institucijos turi įvertinti, ar informacija būtina siekiant priimti sprendimus.

86. Tačiau nagrinėjamu atveju Bendrasis Teismas konstatavo, kad *Giant* pateikė esminę informaciją apie su ja susijusią šalį, kuri, atsižvelgiant į konkrečias šioje byloje susiklosčiusias aplinkybes, buvo pakankama, kad institucijos galėtų nustatyti eksporto kainą.

87. Galiausiai dar reikia išnagrinėti du argumentus, kuriuos Taryba pateikė atsiliepime į apeliacinį skundą. Pirma, argumentą, kuriuo remdamasis Bendrasis Teismas klaidingai nusprendė, kad prašoma informacija nebuvo būtina, reikia laikyti nepriimtinu, nes juo ginčijamas Bendrojo Teismo atliktas faktinės aplinkybės vertinimas. Antra, dėl argumento, pagal kurį Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą nuspręsdamas, kad institucijos taikė pagrindinio reglamento 18 straipsnio 1 dalį, nes *Giant* grupė joms pateikė melagingą ir klaidinančią informaciją, reikia konstatuoti, kad šis argumentas grindžiamas klaidingu skundžiamo sprendimo supratimu, nes šiame sprendime toks vertinimas nepateikiamas [35].

88. Atsižvelgdamas į visa tai, kas išdėstyta, manau, kad EBMA pateiktus kaltinimus, grindžiamus tuo, kad Bendrasis Teismas klaidingai taikė pagrindinio reglamento 18 straipsnio 1 dalį, reikia atmesti.

2) Dėl kaltinimo Bendrajam Teismui viršijus įgaliojimus vykdyti teisminę kontrolę

89. EBMA teigia, kad Bendrasis Teismas veikė vietoj institucijų, kai darė išvadas remdamasis daliniais įrodymais, ir taip nepaisė plačios diskrecijos, kurią turi institucijos, ir viršijo įgaliojimus vykdyti teisminę kontrolę.

34 Žr. 2012 m. vasario 16 d. Sprendimo *Taryba ir Komisija / Interpipe Niko Tube ir Interpipe NTRP* (C-191/09 P ir C-200/09 P, EU:C:2012:78) 150 punktą. Šiame sprendime Teisingumo Teismas patvirtino analizę, kurią atliko Bendrasis Teismas, 2009 m. kovo 10 d. Sprendime *Interpipe Niko Tube ir Interpipe NTRP /Taryba* (T-249/06, EU:T:2009:62, 90 ir 91 punktai) nusprendęs, kad remiantis pagrindinio reglamento 18 straipsnio 3 dalimi, kai šalis neatsakė į klausimyno klausimus, bet pateikė informacijos kitame dokumente, jai negali būti priekaištaujama dėl nebendradarbiavimo, jei, pirma, galimi trūkumai nesudaro didelių sunkumų panaudoti informaciją pagrįstoms ir tikslioms išvadoms, antra, informacija pateikta laiku, trečia, ji yra patikrinama ir, ketvirta, šalis kaip galėdama stengėsi pateikti informaciją.

35 Priešingai, skundžiamo sprendimo 71–75 punktuose Bendrasis Teismas išnagrinėjo Tarybos nurodytas aplinkybes ir šio sprendimo 76 punkte padarė išvadą, kad jos, vertinamos atskirai ar bendrai, nagrinėjamu atveju neleidžia manyti, kad *Giant* pateikta informacija, susijusi su eksporto kaina, yra melaginga ar klaidinanti.

90. Šiuo atžvilgiu primintina, kad pagal suformuotą jurisprudenciją bendros prekybos srityje, ypač kiek tai susiję su prekybos apsaugos priemonėmis, institucijos dėl ekonominių, politinių ir teisinių aplinkybių, kurias jos privalo išnagrinėti, turi plačią diskreciją. Todėl vykdant tokio vertinimo teisminę kontrolę reikia tik patikrinti, ar laikytasi procedūros taisyklių, ar nustatytos tikslios faktinės aplinkybės, kuriomis grindžiamas ginčytas pasirinkimas, ar nepadaryta akivaizdžių klaidų vertinant šias aplinkybes ir ar nepiktnaudžiauta įgaliojimais [36].

91. Tačiau pažymėtina, kad nors institucijos turi plačią diskreciją, apimančią ir nustatymą, kokia informacija joms būtina, kad galėtų priimti sprendimus, tai nereiškia, kad, kaip matyti iš šios išvados 54 punkto, jos gali reikalauti, kad suinteresuotoji šalis pateiktų bet kokią informaciją, ar kad jų galimybė remtis turimais duomenimis, kaip tai suprantama pagal pagrindinio reglamento 18 straipsnio 1 dalį, nėra apribota.

92. Nagrinėjamu atveju Bendrasis Teismas, remdamasis bylos medžiagoje pateikta informacija ir išvadomis, kurias galėjo padaryti per jame vykstantį procesą, nusprendė, kad šiuo konkrečiu atveju Taryba pažeidė pagrindinio reglamento 18 straipsnio 1 dalį. Iš tikrųjų Taryba negalėjo remtis turimais duomenimis nustatydama *Giant* eksporto kainą esant situacijai, kai, viena vertus, jos pateikta informacija leido apskaičiuoti šią kainą, kita vertus, Taryba negalėjo nustatyti, kokia papildoma informacija tam būtina.

93. Šiomis aplinkybėmis nemanau, kad Bendrasis Teismas nepaisė institucijų turimos diskrecijos ir viršijo įgaliojimus vykdyti teisminę kontrolę.

94. Iš viso to, kas išdėstyta, mano nuomone, matyti, kad EBMA apeliaciniame skunde nurodytus pirmuosius du pagrindus reikia atmesti.

B. Dėl trečiojo pagrindo

95. Trečiuoju pagrindu EBMA ginčija skundžiamo sprendimo 79–91 punktus, kuriuose Bendrasis Teismas nusprendė, kad Taryba, siekdama pateisinti atsisakymą taikyti *Giant* individualų antidempingo muitą, negalėjo remtis vengimo rizika. Šią išvadą Bendrasis Teismas padarė remdamasis trimis motyvais.

96. Pirma, Bendrasis Teismas pažymėjo, kad Taryba patvirtino, jog nagrinėjant *Giant* situaciją nebuvo atsižvelgta į pagrindinio reglamento 9 straipsnio 5 dalies antroje pastraipoje nurodytas sąlygas, ir kad ši institucija nesirėmė jokia kita pagrindinio reglamento nuostata, kurioje būtų nurodyta, kad vengimo rizikos buvimu galima pateisinti atsisakymą nustatyti eksportuojančiam gamintojui individualų antidempingo muitą. Šiomis aplinkybėmis Bendrasis Teismas nusprendė, kad Taryba negali remtis tokia rizika, siekdama pateisinti nacionaliniu lygiu taikomo muito nustatymą ieškovei [37].

97. Antra, Bendrasis Teismas buvo tos nuomonės, kad Taryba negalėjo remtis vien spėjama vengimo, kuris neatsiejamas nuo sąvokos „susijusios bendrovės“, rizika atsisakydama nustatyti individualų antidempingo muitą. Grįsdamas savo vertinimą Bendrasis Teismas rėmėsi PPO ginčų sprendimo tarybos sprendimų praktika, pagal kurią vien rizika, kad individualių antidempingo muitų nustatymas bus neveiksmingas kovojant su dempingu, negalima pateisinti nacionaliniu lygiu taikomo muito nustatymo eksportuojantiems gamintojams [38].

36 Žr., be kita ko, 2016 m. balandžio 7 d. Sprendimą *ArcelorMittal Tubular Products Ostravair kt. / Taryba ir Taryba / Hubei Xinyegang Steel* (C-186/14 P ir C-193/14 P, EU:C:2016:209, 34 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

37 Skundžiamo sprendimo 81 ir 82 punktai.

38 Skundžiamo sprendimo 83 ir 84 punktai ir juose nurodytos PPO ginčų sprendimo tarybos ataskaitos.

98. Trečia, Bendrasis Teismas nusprendė, kad bet kuriuo atveju remiantis informacija, kurią turėjo institucijos priimdamos ginčijamą reglamentą, jos turėjo nuspręsti, kad nėra vengimo rizikos dėl *Giant* grupės ir *Jinshan* grupės tarpusavio sąsajos. Konkrečiau kalbant, Bendrasis Teismas buvo tos nuomonės, kad *Giant* pasitraukus iš GP išnyko vienintelė sąsaja tarp *Giant* grupės ir *Jinshan* grupės, taigi dingo ir vengimo rizika, buvusi dėl šios sąsajos tarp šių dviejų grupių [39].

1. Šalių argumentų santrauka

99. EBMA mano, pirma, kad Bendrasis Teismas nusprendė, jog institucijos šiuo atveju negali remtis vengimo rizika, remdamasis klaidinga prielaida, pagal kurią ši byla susijusi su eksporto kainos nustatymu [40].

100. Antra, EBMA teigimu, kai bendrovės yra susijusios, kaip šiuo atveju *Giant* ir *Jinshan* grupės, visada esama vengimo rizikos, jei vienam susijusiam subjektui nustatomas mažesnis antidempingo muitas nei kitam tos pačios grupės subjektui. Tai reiškia, kad skundžiamame sprendime pateikti argumentai, susiję su spėjama vengimo rizika kalbant apie nesusijusias grupes, yra iš esmės netinkami ir teisiniu požiūriu klaidingi. Taigi institucijų susirūpinimas dėl vengimo rizikos kalbant apie susijusias bendroves šioje byloje yra pagrįstas. Be to, Bendrojo Teismo pateiktos nuorodos į PPO ginčų sprendimo tarybos sprendimus neturi reikšmės.

101. Trečia, galiausiai EBMA teigia, jog neatmestina galimybė, kad *Giant* ir *Jinshan* grupės tiriamuoju laikotarpiu buvo susijusios labiau, nei matyti iš atsakymų į klausimyno klausimus, susijusius su *Giant* grupės bendrovėmis ir *Jinshan* konsoliduotosiomis ataskaitomis.

102. Taryba pirmiausia pritaria šiam pagrindui. Ji taip pat priduria, kad Bendrasis Teismas pažeidė pagrindinio reglamento 9 straipsnio 5 dalį. Šiuo atžvilgiu ji pažymi, kad šio reglamento 9 straipsnio 5 dalies e punkte nurodyta, jog vengimo rizika gali kilti eksporto iš ne rinkos ekonomikos valstybės, kaip antai Kinijos, atveju. Ši galimybė numatyta pagrindiniame reglamente valstybės įsikišimo atveju. Būtent taip yra kalbant apie *Giant* grupę, nes atitinkamu laikotarpiu Kinijos vyriausybei priklausė 33,13 % *Jinshan* akcijų, o šios informacijos vykstant tyrimui *Giant* grupė nepateikė. Be to, vengimo rizika, apie kurią kalbama pagrindinio reglamento 9 straipsnio 5 dalies e punkte, minima ginčijamo reglamento 114 konstatuojamojoje dalyje.

103. *Giant* pirmiausia teigia, kad trečiasis pagrindas nepriimtinas, nes, kaip ir pirmieji du pagrindai, kaip ji mano, yra susijęs su faktinių aplinkybių vertinimu, kuris nagrinėjant apeliacinį skundą nepriklauso Teisingumo Teismo jurisdikcijai. Papildomai *Giant* teigia, kad trečiasis pagrindas yra nepagrįstas.

2. Vertinimas

104. Pirmiausia, atsižvelgiant į šios išvados 40 punkte primintą jurisprudenciją, reikia išnagrinėti dėl EBMA nurodyto trečiojo pagrindo *Giant* pateiktą nepriimtinumu grindžiamą prieštaravimą.

105. Šiuo klausimu manau, kad neabejotina, jog pirmaisiais dviem kaltinimais, glaustai išdėstytais šios išvados 99 ir 100 punktuose, keliami teisės klausimai, kuriuos, nagrinėdamas apeliacinį skundą, gali spręsti Teisingumo Teismas. Iš tikrųjų šiais dviem kaltinimais ginčijamos dvi teisinės prielaidos, kuriomis grindžiamas Bendrojo Teismo vertinimas. Antruoju kaltinimu taip pat ginčijama skundžiamame sprendime pateiktų nuorodų į PPO ginčų sprendimo tarybos sprendimų praktiką reikšmė.

39 Skundžiamo sprendimo 85–89 punktai.

40 Žr. šios išvados 32 punktą.

106. Priešingai, trečiuoju kaltinimu, glaustai išdėstytu šios išvados 101 punkte, ginčijamas faktinės aplinkybės konstatavimas, pateiktas skundžiamo sprendimo 89 punkte, pagal kurį bendroji įmonė GP buvo vienintelė sąsaja tarp *Giant* grupės ir *Jinshan* grupės. Taigi šį kaltinimą reikia pripažinti nepriimtinu.

107. Dėl esmės pirmiausia pažymėtina, kad pirmąjį kaltinimą, pagal kurį Bendrasis Teismas rėmėsi klaidinga prielaida, kad byla susijusi su eksporto kainos nustatymu, atsižvelgiant į šios išvados 64–67 punktuose išdėstytus argumentus, reikia atmesti. Iš tikrųjų iš šių argumentų matyti, kad ši prielaida nėra klaidinga.

108. Dėl visa kita reikia pripažinti, kad savo argumentais EBMA iš tikrųjų neginčija konstatavimo, pateikto skundžiamo sprendimo 85 punkte, remiantis 86–88 punktuose nurodytomis aplinkybėmis, pagal *kurį bet kuriuo atveju* informacija, kurią turėjo institucijos, *priimdamos ginčijamą reglamentą*, buvo pakankama, kad būtų galima daryti išvadą, jog nėra vengimo rizikos dėl *Giant* grupės ir *Jinshan* grupės tarpusavio sąsajos. EBMA teisiniu požiūriu konkrečiai neginčija skundžiamos sprendimo 89 punkte Bendrojo Teismo pateikto konstatavimo, pagal kurį *Giant* pasitraukus iš GP dingo tokia vengimo rizika.

109. Vien tokio konstatavimo pakanka pagrįsti išvadai, padarytai skundžiamo sprendimo 90 punkte, pagal kurią nagrinėjamu atveju Taryba negalėjo remtis vengimo rizika, siekdama pateisinti atsisakymą taikyti *Giant* individualų antidempingo muitą.

110. Taigi net darant prielaidą, kad skundžiamo sprendimo 82–84 punktuose pateiktas vertinimas yra klaidingas, išvada, padaryta skundžiamo sprendimo 90 punkte, lieka teisinga. Šiomis aplinkybėmis argumentus, pateiktus dėl šių punktų, mano nuomone, reikia pripažinti nereikšmingais.

111. Galiausiai dėl Tarybos argumentų, glaustai išdėstytų šios išvados 102 punkte, primintina, kad siejamų Procedūros reglamento 172, 174 straipsnių ir 178 straipsnio 1 dalies ir 3 dalies antro sakinio matyti, jog atsiliepime į apeliacinį skundą, pateiktą pagal šio reglamento 172 straipsnį, negali būti prašoma panaikinti skundžiamą sprendimą remiantis kitokiais nei nurodytieji apeliaciniame skunde ir savarankiškais pagrindais, nes tokie pagrindai gali būti išdėstyti tik priešpriešiniame apeliaciniame skunde [41].

112. Reikia konstatuoti, kad nurodydama trečiąjį pagrindą EBMA nesirėmė pagrindinio reglamento 9 straipsnio 5 dalies pažeidimu. Šiomis aplinkybėmis manau, kad atsiliepime į apeliacinį skundą Tarybos nurodytas skundžiamo sprendimo panaikinimo pagrindas yra kitoks ir savarankiškas, todėl jį reikia pripažinti nepriimtinu.

113. Bet kuriuo atveju šis pagrindas, mano nuomone, taip pat yra nepagrįstas. Iš tikrųjų Taryba negali pagrįstai teigti, kad yra pažeista nuostata – pagrindinio reglamento 9 straipsnio 5 dalis, – kuri, kaip ji pati pripažino Bendrajame Teisme [42], šiuo atveju nebuvo taikyta *Giant* atžvilgiu. Be to, nuoroda į ginčijamo reglamento 114 konstatuojamąją dalį akivaizdžiai neturi reikšmės, nes šioje konstatuojamojoje dalyje tik paminėtos atitinkamos pagrindinio reglamento nuostatos.

114. Iš viso to, kas išdėstyta, mano nuomone, matyti, kad trečiąjį EBMA nurodytą pagrindą taip pat reikia atmesti, taigi reikia atmesti ir visą apeliacinį skundą.

41 Šiuo klausimu žr. 2016 m. lapkričio 10 d. Sprendimą *DTS Distribuidora de Televisión Digital / Komisija* (C-449/14 P, EU:C:2016:848, 97–102 punktai) ir 2017 m. gegužės 30 d. Sprendimą *Safa Nicu Sepahan / Taryba* (C-45/15 P, EU:C:2017:402, 20–22 punktai).

42 Žr. skundžiamo sprendimo 82 punktą.

VII. Išvada

115. Atsižvelgdamas į tai, kas išdėstyta, siūlau Teisingumo Teismui nuspręsti taip:

1. Atmesti apeliacinį skundą.

2. *European Bicycle Manufacturers Association* (EBMA) padengia savo ir *Giant (China) Co. Ltd* patirtas bylinėjimosi išlaidas.

3. Europos Sąjungos Taryba ir Europos Komisija padengia savo bylinėjimosi išlaidas.